

ἡ θυγάτηρ τῆς ἔκλειον παρὰ τὴν κλίνην. Δύο καλογραῖαι προσήχοντο γονυπετεῖς εἰς τινὰ γωνίαν τοῦ δωματίου. Ὁ ἀσθενὴς, οὐ μίᾳ χεὶρ ἔσφιγγε τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς του, δὲν ὠμίλει πλέον, ἀλλ' ἐφαίνετο διατηρῶν ὅλην τὴν συνείδησιν αὐτοῦ. Ἄμα εἶδε τὸν Ἀββάτην Huvelin ὡσεὶ μειδίαμά τι εὐχαριστήσεως διήλθε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν του, ὧν τὰ βλέφαρα ἠνεώχθησαν καὶ ἐκλείσθησαν βραδέως. Ὁ ἱερεὺς ἐπλησίασε παρὰ τὴν κλίνην, ἐνῶ πάντες ἀπεμακρύνθησαν τινὰ βήματα.

»Τί συνέβη ἐν τῷ διαστήματι τῶν ὀλίγων λεπτῶν, τὰ ὁποῖα ἐπηκολούθησαν; Δύσκολον εἶνε νὰ εἶπῃ τις τοῦτο, ἀλλὰ βεβαίως ὁ σεβάσιμος ἱερεὺς ἔκρινε τὸν ψυχοραγοῦντα εἰς κοινωνίαν ἰδεῶν μετ' αὐτοῦ, διότι ἐπὶ τῆς κλίνης ἐκείνης ἐφ' ἧς ἔμελλε ν' ἀποθάνῃ καὶ ἐπὶ παρουσία πάντων τῶν παρόντων κλιγάντων τὰ γόνατα, ἔδωκεν εἰς τὸν Littre τὸ βάπτισμα, ὅπερ οὐδέποτε εἶχε λάβει.

»Ὁ Littre λοιπὸν ἀπέθανε ἐφωδιασμένος διὰ τῶν ἀχράντων τῆς ἐκκλησίας μουστηρίων.

»Πολλάκις ἐρέθη, καὶ εἶνε τοῦτο ἀληθές, ὅτι ὁ οἶκος τοῦ ἐξόχου τούτου σοφοῦ ἐπαρουσίαζε τὴν παράδοξον ἀντίθεσιν ἀνδρὸς ὀρθολογιστοῦ, γυναικὸς δὲ καὶ θυγατρὸς εἰλικρινῶς καὶ θερμῶς πιστευουσῶν. Ὁ Littre ἀπεδείκνυεν οὕτω, ὅτι ἐγίνωσκε νὰ σέβηται παρ' ἑτέρω τὰς γνώμας τὰς ἀντιδοξούσας πρὸς τὰς ἰδίας ἑαυτοῦ, διότι οὐδέποτε ἐπεχείρησε ν' ἀντιδράσῃ πρὸς τὰς θρησκευτικὰς ἰδέας τῶν περὶ αὐτόν. Ἐπὶ πλέον οὐ μόνον ἄφινε τὴν σύζυγον καὶ τὴν θυγατέρα νὰ φοιτῶσιν ἐλευθέρως εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ πάντοτε συνεδουλεύετο αὐτὰς περὶ τῶν πολλῶν ἀγαθοεργιῶν, ἃς ἐποίει καὶ οὗτος εἰς τὸ μέρος του. Οἱ πτωχοὶ οἱ ἀποτεινόμενοι πρὸς αὐτὸν διὰ συστάσεως ἱερέως ἢ ἀδελφῆς τοῦ ἐλέους ἦσαν μᾶλλον εὐπρόσδεκτοι παρ' αὐτῷ. Κατὰ δὲ τὰς θερμὰς διατριβὰς αὐτοῦ ἐν Menil-le-Roi κατὰ προτίμησιν ἀπετείνετο πρὸς τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου, ὅπως δι' αὐτοῦ πληροφορεῖται περὶ τῶν μᾶλλον ἀξίων περιθάλψεως πενομένων οἰκογενειῶν».

Ἐκούσιοι παραμορφώσεις

ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Δ'

Μέθοδοι πρὸς παραμόρφωσιν τῆς κεφαλῆς καὶ συνίππειαι ταύτης.

Καὶ τοῖς ἀμαθεστάτοις λαοῖς ἐστὶ γνωστὸν ὅτι ἡ κεφαλὴ κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν δύναται νὰ ὑποφέρῃ εὐκόλως ἰσχυρὰς μηχανικὰς ἐνεργείας. Τοῦτο συμβαίνει προκειμένου καὶ περὶ ἄλλων ἐπίσης εὐγενῶν ὀργάνων κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην. Αἱ κεφαλαὶ τῶν νεογνῶν συνίστανται ἐκ λιαν ἐλαστικῶν ὀστῶν, ἅτινα δὲν εἶνε εἰσέτι πρὸς ἄλληλα ἠνωμένα, ἀλλ' ἅτινα τοῦναντίον ἀφίνουσι μεταξὺ αὐτῶν μείζονα ἢ ἥττονα κενά. Ἡ κατα-

σκευὴ αὕτη ἐπιτρέπει διὰ διαρκοῦς πίεσεως μεγάλως μεταβολὰς τῆς μορφῆς καθ' ἃς ἐννοεῖται καὶ ὁ ἐγκέφαλος μεταβάλλει σχῆμα.

Ἡ πίεσις αὕτη ἐξασκεῖται διὰ μικρῶν σανίδων, ἐπιδέσμων, ὑφασμάτων κτλ. ὧν κατάλληλος πρὸς τοῦτο ἴγινεται χρῆσις.

Ἡ πιέζουσα συσκευή μένει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδὸς ἐπὶ δύο καὶ πλείονα ἔτη. Εἰς τὰς ἀνατολικὰς παραλίαις τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, ἀποτίθενται τὰ μικρὰ παιδιὰ εἰς κοιτίδας αἵτινες συνίστανται ἐκ κορυμῶν δένδρων, ἢ ἐξ ἀπλῶν σανίδων. Ὑπὸ τὸν αὐχένα τίθεται στερεὸν ὑπόστρωμα, ἀφ' οὗ δὲ ὅλον τὸ σῶμα δεθῆ πρὸς τὴν περιεργὸν κοιτίδα, ἐκτελεῖται πίεσις τῆς κεφαλῆς διὰ σανίδος, ἣτις ἐπιτρέπει μόνον τὴν εἰς ὠρισμένην διεύθυνσιν αὐξήσιν αὐτῆς. Φοβερὰ ἡ κατάστασις τῶν παιδῶν κατὰ τὴν ἐγχείρησιν ταύτην. Τὸ πρόσωπον κυανοῦν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐρυθροὶ, καὶ ἐκ τῶν κοιλοτήτων προέχοντες, ἡ κεφαλὴ θερμὴ, ὁ πόνος μέγας, δι' ἧν τὰ παιδιὰ μέγα βοοῦσι. Ἡ κεφαλὴ ἀπαλλάσσεται τῆς πίεσεως ὅτε ὁ παῖς πρόκειται νὰ καθαρῖσθῃ ἢ νὰ λάβῃ τροφήν. Ἄλλ' οὐ μόνον παιδῆς, ἐπεὶ ἄνδρες φέρουσι πιεστικὰς μηχανάς.

Ἐν ταῖς γαλλικαῖς ἐπαρχίαις, ἐν αἷς ὡς εἶπομεν ἡ παραμόρφωσις αὕτη τῆς κεφαλῆς εἶνε ἀσυνήθης, ὑπάρχει ἐν χρῆσει ἐν εἶδος νυκτικοῦ σκούφου, ὅστις στερεοῦται δι' ἐπιδέσμου, διήκοντος εἴτε ἀπὸ τοῦ τῆς κεφαλῆς ἄκρου μέχρι ὑπὸ τὴν σιαγόνα εἴτε ἀπὸ τοῦ μετώπου μέχρι τοῦ ὀπισθοκρανίου.

Ὅπως κρίνῃ τις τὰ ἀποτελέσματα τῆς παραμορφώσεως τῆς κεφαλῆς, ἀρμοδιώτερον βεβαίως νὰ συμβουλευθῇ τοὺς αὐτὰ σπουδάσαντας Γάλλους ἰατροὺς, ἢ περιηγητὰς, οἵτινες ἀντιφασκούσας ἐκφέρουσι γνώμας περὶ τῶν λαῶν τῆς βορείου καὶ νοτίου Ἀμερικῆς. Τινὲς τούτων π. χ. λέγουσιν ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ Περού καὶ τῆς Χιλῆς, παρ' οἷς ἡ παραμόρφωσις αὕτη ἐν χρῆσει, ὑπερβάλλουσι τοὺς γείτονας λαοὺς κατὰ τὰς διανοητικὰς δυνάμεις ἐν ᾧ ἄλλοι λέγουσιν ὅτι εἰσὶν ὅλως ἀπαθεῖς καὶ ἀδραχνεῖς. Ἐν γένει δύναται τις νὰ εἶπῃ ὅτι ἐὰν ἡ κεφαλὴ μόνον εἰς μέρος τινα πιέζεται, εἶνε δυνατόν ὅπως ὁ ἐγκέφαλος ἀναπτύχθῃ εἰς τὴν μὴ πιεζομένην θέσιν καὶ οὕτω μὴ πάθῃ τι. Ἐὰν ὅμως ἐξ ἄλλου ἡ πίεσις ἐξασκεῖται ἰσχυρῶς εἰς πλείονα μέρη τότε ἐξ ἄπαντος πρέπει νὰ πάθῃ τὸ τε κρανίον καὶ ὁ ἐγκέφαλος. Πίσχουσι δὲ διὰ τῆς πίεσεως ταύτης αἱ διανοητικαὶ δυνάμεις, διότι τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐγκεφάλου μὴ δυνάμενα νὰ πληρωθῶσι καλῶς δὲν δύναται νὰ φέρωσιν εἰς αὐτὸν τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα τροφῆς. Οἱ Γάλλοι ἰατροὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου λιαν λυπηρὰς παρατηρήσεις.

Ὡς λέγει ὁ Foville, ὁ περιφημὸς Γάλλος φρενολόγος Esquirol ἐξέφραξε τὴν ἐκπληξίν του ἐπὶ τῷ μεγάλῳ ἀριθμῷ φρενοβλαβῶν ἐν τῇ πατρίδι

αὐτοῦ ἦτις ἦτο ἡ ἐπαρχία ἐκείνη τῆς Γαλλίας ἐν ἧ πρό πάντων εἶνε ἐν χρήσει ἡ παραμόρφωσις τῆς κεφαλῆς. Ἐπίσης ὁ Foville, καὶ ὁ φρενολόγος τῆς Τουλούζης Delaye παρετήρησαν ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν φρενοβλαβῶν ἐξετέθησαν κατὰ τὴν παιδικὴν τῶν ἡλικίαν εἰς τὴν περιγραφείσαν κάκωσιν. Βεβαίως, ὁ Foville ὀρθῶς παρατηρεῖ, οὐχὶ πάντες οἱ παραμειομορφωμένην ἔχοντες τὴν κεφαλὴν πάσχουσι τὰς φρένας, τούναντιόν ὑπάρχουσι τινες ἐκτάκτου διανοητικῆς ἀναπτύξεως, ἀλλὰ ἡ πρὸς τοῦτο διάθεσις ὑπάρχει ἐξ-ἄπαντος ἐν ὀρθῷ λόγῳ πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς παραμορφώσεως. Καὶ κατωτέρως μὲν μορφὰς δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ἄνευ βλάβης, ἅμα ὅμως ἡ παραμόρφωσις προδῆ ἐπὶ πολὺ, ὁ ἐγκέφαλος κωλύεται ἐν τῇ ἀναπτύξει του, καὶ οἱ κακωθέντες ἀποθνήσκουσι ὑπὸ ὀξείας τινὸς τοῦ ἐγκεφάλου νοσήματος ἀνάρπαστοι γινόμενοι, ἢ περιπίπτουσι τῇ βλακειᾷ καὶ τῇ ἐπιληψίᾳ. Ὁ Gosse μετ' ἰδιαιότητος ἐξύττητος παρετήρησε τὰς συνεπείας τῆς παραμορφώσεως ἐν Ἀμερικῇ. Περιγράφει τοὺς λαοὺς, παρ' οἷς ἐν χρήσει τὸ ἔθιμον τοῦτο, ὡς ἐν ἀθλία εὐρισκομένους κατὰστάσει. Οἱ Σιαμέζοι εἰσὶ ἀνόητοι καὶ σκληροὶ, οἱ τῶν ὀρέων τοῦ Περού ἐκτάκτως ὀκνηροὶ, καὶ οἱ Ἰνδοὶ τοῦ Sacramento ὁ ἀνοητότερος λαὸς τῆς ὑψηλίου. Ἐπίσης φυλὴ τις παρὰ τὸν Ὀρεγόνα, διακρινόμενη διὰ τὸν μικρὸν ἐγκέφαλόν της εἶνε ἡ ἀνοητοτάτη ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ, καὶ ὅλως ἀνεπίδεκτος πολιτισμοῦ. Ἐνδιαφέρουσα εἶνε ἡ παρὰ τοῖς λαοῖς τούτοις, παρ' οἷς ἡ παραμόρφωσις ἔθιμον, ἐκτάκτος ἀνηθικότης. Ὁ Gosse ἐποίησε παρατηρήσεις καὶ ἐν Τουλούζῃ ἐπιβεβαιούσας τὰ συμπεράσματα τῶν ἄλλων, καὶ λέγει, ἐκ τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ Montagne Noire οἱ παραμειομορφωμένην ἔχοντες τὴν κεφαλὴν διεκρίνοντο ἐπὶ ματαιότητι καὶ ἀπερισκεψία.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐθίμου τούτου δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ὅτι αἰτία αὐτοῦ ὡς ἐν γένει καὶ ἄλλων βαθέως ἐρριζωμένων ἐθίμων, φαίνεται ὅτι εἶνε κατὰ πρῶτον λόγον αἱ κοινωνικαὶ διαφοραί. Ὁ ἰσπανὸς Τορκουεμάδας ἀναφέρει ἐπὶ τοῦ προκειμένου γεγονότα τινα, ἅτινα εἰσὶ σπουδαία ὡς ἀφορῶντα τὰς αἰτίας τοῦ ἐθίμου τούτου. Οἱ περουβιανοὶ πράγματι διηγήθησαν αὐτῷ ὅτι ἐν ἐκάστη ἐπαρχίᾳ ὑπάρχει ἴδιος τρόπος πρὸς μεταμόρφωσιν τῶν κεφαλῶν.

Ἡ πυραμιδοειδὴς μορφή κατὰ τούτους ὑπῆρξε προνόμιον τῶν εὐγενῶν τοῦ Περού. Ὁ βασιλεὺς μόνος ἐδικαιούτο νὰ μεταμορφοῖ πυργοειδῶς τὰς κεφαλὰς τῶν τέκνων του, ὡς ἔκφρασιν δὲ τῆς βασιλικῆς του ἀρεσκείας ἐπέτρεπεν ἐνίοτε καὶ εἰς τινὰς τῶν εὐγενῶν τοῦτο. Ἐν Περού ἐξ ἄλλου καταβάλλεται μεγίστη φροντίς ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ ζητούμενη μορφή, πρὸς τοῦτο δὲ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μένουσιν οἱ ἐπίδεςμοι. Ἐν Μεξικῷ ὅμως, παράδοξον εἰπεῖν, φαίνεται ὅτι οὐ μόνον ἡ ἀρχουσα, ἀλλὰ καὶ ἡ δουλεύουσα τάξις ἔφερε δμοιομόρφους τὰς

κεφαλὰς, παραμειομορφωμένας, ὡς ἀποδεικνύουσι ἀρχαιότατα μνημεῖα παριστῶντα τὸν τε βασιλέα καὶ τοὺς δούλους δμοιομόρφως τὴν κεφαλὴν παραμειομορφωμένην ἔχοντας. Ὁ Γερμανὸς Spix διηγεῖται ὅτι ἔμαθε παρὰ τινος λαοῦ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς ὅτι παρεμόρρωνε τὴν κεφαλὴν ὅπως διακρίνεται ἀπὸ πλησιοχώρου φυλῆς.

Ἐν Μονάχῳ.

ΑΒΙΚΕΝΝΑΣ.

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Τοῖς ποιηταῖς.

Ἐκείνος ποῦ μίᾳ μέρᾳ εὐτυχίῃ
Σὲ στήθη γυναικὸς ἀγαπητῆς
Μονάκριβο καμάρι της ν' ἀνθίσῃ,
Ποτὲ ἀπὸ τὰ χέρια δὲ θ' ἀφίσῃ
Τῇ λύρα του, ἂν εἶνε ποιητῆς.

Γιὰ μίᾳ ὥραία μοναχῇ φροντίδα
Κάθε ὥραίο τότε τραγουδεῖ,
Τιμῇ, ἐλεημοσύνη, πίστι, ἐλπίδα·
Κι' ὁ ὕμνος π' ἀντηρεῖ γιὰ τὴν πατρίδα
'Ἀπ' τῆς ἀγάπης βγαίνει τῇ χορδῇ!

Πόσα τραγούδια τρυφερά, ἐμπνευσμένα,
Γεμάτα πόθους, ὄνειρα, φτερά,
Δὲ γράφονται γι' ἄλλο καὶ μὴ κανένα,
Παρὰ γιὰ νὰ τὰ λάχουνε γραμμένα
Δυὸ ματάκια μόνο φλογερά!

Μὰ ὅποιος δὲν κατῶρθωσ' ἐδῶ κάτω
Σὲ στήθη γυναικὸς ἀγαπητῆς
'Ὀλόχρυσο νὰ γράψῃ τ' ὄνομά του,
'Σ τὴ νύχτα ποῦ τ' ἀπλών' ἡ ἐρημιὰ του,
Βουβαίνεται, ἂν εἶνε ποιητῆς.

Τοῦ ποιητοῦ τῇ λύρα κουρτισμένη
Συχνὰ τοῦ κόσμου ὁ ἔπαινος κρατεῖ·
Μὰ ὁ πῶ γλυκὸς της κόσμος ὅταν μὲν
'Ἀναίσθητος μπροστά της, τί θὰ γένη;
Τί θέλει πλεῖν ν' ἀκούεται αὐτῇ;

Γυναῖκα τῆς ζωῆς μας εἶν' ἡ μοῖρα,
Πότε κακῇ, καὶ πότε ἀγγελικῇ·
Αὐτὴ τὴν ἀκριβὴ μας βάζει λύρα
Πότε 'ς τῆς φήμης τῇ λαμπρῇ πορφύρα,
Πότε 'ς τῆς λήθης τῇ φτωχῇ φασκίᾳ.

Μάρτιος, 1882.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Σ. . . , γέρον φιλάργυρος, εὐρίσκειτο εἰς τὴν τελευταίαν του ὥραν.

— Δὲν ἔχει πλέον τὰς αἰσθήσεις του, εἶπέ τις τῶν παρισταμένων συγγενῶν.

— Τώρα θὰ ἰδοῦμε, λέγει ὁ ἰατρός.

Καὶ μὲ δυνατὴν φωνήν.

— Πρέπει νὰ πάγῃ κανεὶς, εἶπεν, νὰ πάρῃ ἀμέσως μιὰ μοτιλίλια ἀπὸ τοῦτο τὸ σιρόπι. . . Ἐχει εἴκοσι φράγκα.

— Πολὺ ἀκριβὰ, ἠκούσθη λέγων ὁ ψυχορραγῶν ἡμιανοῖγων τοὺς ὀφθαλμούς.

* *

Ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἡ κυρία Α* παραπονεῖται πικρὰ διὰ τὸν βάνουσον τρόπον τοῦ συζύγου της καὶ ζητεῖ διαζύγιον.